

2. Zarzut drugi: Naruszenie art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014

Skarżąca kwestionuje to, że wysokość poziomu docelowego została ustalony w prawidłowy sposób. Nawet kontynuując linię rozumowania pozwanej i stosując przeliczanie dynamiczne, w brzmieniu przepisów prawnych nie ma niczego, co by pozwalało powiązać obliczenie kwot na rok 2023 z wartościami na rok 2024, i, co za tym idzie, z okresem innym niż początkowy.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie art. 296 TFUE i art. 41 karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾ ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia decyzji

W zaskarżonej decyzji nie zostały spełnione określone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości⁽³⁾ wymogi odnoszące się do wystarczającego uzasadnienia indywidualnego aktu prawnego. Kwoty składek indywidualnych oblicza się proporcjonalnie w odniesieniu do wszystkich zobowiązań – z wyłączeniem depozytów gwarantowanych – danych instytucji w stosunku do łącznej kwoty zobowiązań – z wyłączeniem depozytów gwarantowanych – wszystkich wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich. W uzasadnieniu decyzji brak jest szczegółowych informacji na temat odpowiednich danych dotyczących innych instytucji finansowych.

W przypadku skarżącej szczegóły dotyczące tego obliczenia miały w rzeczywistości za podstawę informacje, które zostały przez nią zadeklarowane w szablonie SRB do przekazywania danych. Dodatkowo dotyczyły one też tego, ile kategorii odpowiadało poszczególnym czynnikom i do której kategorii skarżąca została przyporządkowana. Te informacje, które były dostępne podczas uzasadniania zaskarżonej decyzji, nie wystarczały nawet do tego, aby w miarę dokładnie potwierdzić prawidłowość obliczenia składki skarżącej.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie art. 47 karty praw podstawowych i zasady pewności prawa ze względu na brak możliwości zweryfikowania zaskarżonej decyzji

Dla skarżącej nie jest zrozumiałe, jak na podstawie zawartych w zaskarżonej decyzji i załącznikach do niej informacji może ona sprawdzić prawidłowość obliczenia jej składki do jednolitego funduszu restrukturyzacji. W związku z tym uznanie w zaskarżonej decyzji uznano, że skarżąca ma uiścić składkę, której kwota mieści się w przedziale dziesiątek milionów, nie jest w żadnym przypadku zgodne z zasadą państwa prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 122.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2023 r. – ePlus/EUIPO – Telefónica Germany (E-Plus)

(Sprawa T-462/23)

(2023/C 338/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ePlus Inc. (Herndon, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Mottet, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „E-Plus” – unijny znak towarowy nr 17 698 846

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2023 r. w sprawie R 1463/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego, w tym kosztami poniesionymi do celów postępowania przed Wydziałem Unieważnień i Pierwszą Izbą Odwoławczą EUIPO;
- obciążenie każdego interwenienta jego własnymi kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Niedokonanie wystarczającej oceny rzeczywistego używania znaku towarowego i znaczenia dla oceny istnienia złej wiary;
- Błędna wykładnia dowodów mających znaczenie dla zaniechania używania;
- Nieuwzględnienie zaniechania używania przez właściciela i znaczenia dla oceny istnienia złej wiary.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2023 r. – ePlus/EUIPO – Telefónica Germany (E-Plus)

(Sprawa T-463/23)

(2023/C 338/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ePlus Inc. (Herndon, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Mottet, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „E-Plus” – unijny znak towarowy nr 17 781 791

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2023 r. w sprawie R 951/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego, w tym kosztami poniesionymi do celów postępowania przed Wydziałem Unieważnień i Pierwszą Izbą Odwoławczą EUIPO;
- obciążenie każdego interwenienta jego kosztami postępowania.